Померли ті боги старі
Великий Пан Христос і Ерос
І верби хиляться в журі
Й коти нявкочуть і тепер ось
В Парижі плачу я в дворі

Я я що знаю всі рефрени
Жалі-плачі моїх років
Рабів моління до мурени
Нелюбого похмурий спів
Орфея клич і зов сирени

Любов померла я тремчу
Про неї пам'ять неодзовна
Кумир святий мені в очу
Як жінка вмерлого Мавзола
Я вірний в горі і в плачу

Я вірний як той хміль тичині
Як пес господарям своїм
Як запорожці душі щирі
Побожні лотри й гультяї
Своїм степам і предківщині

Прийміть Півмісяця ярмо
Що гордо сяє в високості
Я зодчий славних перемог
Мої завзяті запорожці
Султан і пан ваш цар і Бог

Вклоніться правій нашій вірі
Так написав до них султан
Зареготали чуприндирі

І тут же в відповідь листа
Ушкварили бундючній хирі